

Arrest

nr. 83 457 van 21 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 februari 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 maart 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MERTENS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn Nederlandse vriendin, mevrouw J. N. E., leggen op 16 augustus 2011 een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Op 20 augustus 2011 dient verzoeker een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. Op 17 februari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan

drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 17 februari 2012 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 20.08.2011 werd ingediend door:

Naam: [J.]

Voorna(a)m(en): [G. P.]

Nationaliteit: Surinamer

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...] 3920 LOMMEL

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van ten minste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

De betrokkene legt een bericht van geboorte van [S. J.], afgegeven door de afdeling gynaecologie te Amsterdam dd 05.02.2009, alsook een bloedsuikerslag dd. 18.05.2008, van de partner van betrokkene voor. Uit deze documenten kan echter niet opgemaakt worden of het een gemeenschappelijk kind van beiden betreft.

Door betrokkene wordt ook een verklaring van lidmaatschap van de mutualiteit dd. 23.11.2011 voorgelegd. De vermelde inschrijvingsdatum 01.10.2011 is te recent om de duurzame en stabiele relatie te bewijzen.

Verder brengt betrokkene geen ander bewijs aan voor de relatie.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij betwist immers de motivering in de bestreden beslissing dat de door hem voorgelegde stukken niet bewijskrachtig genoeg zijn om aan te tonen dat er sprake is van een duurzame en stabiele relatie met zijn partner.

Hij licht het middel als volgt toe:

"Verzoeker is de mening toegedaan dat de motieven van voormelde beslissing niet kunnen weerhouden worden en dat de motivering aldus in strijd is met de wettelijke bepalingen van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging van vreemdelingen.

Dat verzoeker van oordeel is dat de door hem overhandigde stukken wel bewijskrachtig genoeg zijn.

Meer bepaald:

- Verzoeker heeft sedert meer dan 2 jaar een relatie met Mevrouw [N. J.] waarmee hij twee kinderen heeft, enerzijds [J. C.], geboren op [...] en anderzijds [J. S.].

De biologische band met voormelde kinderen blijkt ondermeer uit de volgende stukken:

- Het verslag van de bloedtest dd. 27.01.2009, afgenomen tijdens de zwangerschap van Mevrouw [J.] met vermelding (tussen haakjes) van de naam van verzoeker;

- Het verslag van Verloskundigen Aan 't Ij m.b.t. de zwangerschap van de zoon [C.] in 2005- 2006, waarbij tevens melding is gemaakt van de naam van verzoeker als partner [G. J.] en tevens de leeftijd van de partner is vermeld (25 jaar, hetgeen overeenkomt met zijn geboortedatum (03.04.1980) — stuk 1;

Reeds in 2005-2006 wordt dus de naam van verzoeker vermeld op een officieel stuk van Mevrouw [J.], waaruit blijkt dat zij samenwonend is met verzoeker die vermeld staat als partner.

Zo hier al geen bewijs van vaderschap uit blijkt, blijkt in elk geval de duurzame en stabiele relatie sedert 2005-2006.

- Het resultaat van een bloedproef van de partner van verzoeker (n.a.v. de zwangerschap van het 2de kind – periode 2008), waar achter de naam van mevrouw [J.], ook de naam van verzoeker is vermeld (stuk 2).

Deze stukken waren ter kennis van verweerster, zodat zij hieruit in elk geval dient af te leiden dat er sprake is van een duurzame en stabiele relatie, aangezien enerzijds in 2005 partijen een relatie hadden, dit ook nog zo was in 2008 en ook op datum van aanvraag in 2011.

Tevens worden volgende stukken voorgelegd:

- kopij van het deskundigenverslag dd. G7219 1-2-3-4 FG 003906 DP 1 dd. 13.03.2012 van Prof. Dr. C. van UZ LEUVEN (Forensische Geneeskunde) – stuk 4.

In dit verslag staat vermeld dat [G. J. met een waarschijnlijkheid van 99,9999987% de biologische vader is van de kinderen [C.] en [S.].

Bij de rubriek bespreking wordt gesteld dat het vaderschap niet kan worden uitgesloten.

- getuigenverklaringen van kennissen en vrienden van partijen (stukken 5);

- de verklaring van wettelijke samenwoning dd. 16.08.2011 (stuk 6);

Besluit

Aldus is het volgens verzoeker duidelijk dat de voormelde beslissing dient nietig verklaard te worden omwille van de hoger vermelde ernstige redenen.

De bestreden beslissing van verweerster is foutief en gebrekkig gemotiveerd, zodat zij op grond hiervan geen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan 3 maanden met bevel om het grondgebied te verlaten kon uitvaardigen.”

2.2. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in voorliggende zaak onderzocht te worden in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie wordt beschouwd:

[...]

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek. en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.”

Artikel 40bis, § 4, eerste lid van de vreemdelingenwet stelt:

“§ 4. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.”

Artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de vreemdelingenwet voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de niet-Belgische partner van een Nederlandse vrouw, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Nederlandse vrouw een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan 21 jaar, ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek. Indien deze voorwaarden niet vervuld worden, kan er overeenkomstig artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een beslissing tot weigering van verblijf getroffen worden overeenkomstig de bijlage 20 die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten omvat.

De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele relatie ligt bij de aanvrager. Bij gebrek aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen worden overgelegd is de bewijsvoering vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt echter over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het kader van zijn aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie volgende stukken overmaakte teneinde het duurzaam en stabiel karakter van zijn relatie aan te tonen:

- Een bericht van geboorte van het kind S. J. van verzoekers partner op 5 februari 2009 opgesteld door de dienstdoende verpleegster/verloskundige van de Universiteit van Amsterdam, waarop de achternaam van verzoeker wordt vermeld als vader van dit kind;
- Een document bevattende resultaat van bloedonderzoek van verzoekers partner en opvolging van deze laatste haar zwangerschap van het kind S. J., waarbij achter de naam van de partner tussen haakjes de achternaam van verzoeker staat vermeld.

De Raad stelt vast dat verweerder correct heeft aangegeven dat uit voormelde stukken op zich niet blijkt dat het kind S. J. een gemeenschappelijk kind van verzoeker en diens partner betreft. Uit deze stukken volgt immers enkel dat verzoeker zijn partner bijstond bij haar zwangerschap en bij de geboorte van haar kind S. J., doch hieruit blijkt geenszins dat verzoeker de biologische vader is van het kind of is overgegaan tot de erkenning van dit kind. Voorts, zo al uit de voormelde door verzoeker in het kader van de verblijfsaanvraag voorgelegde stukken zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker en zijn partner elkaar reeds ten minste twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen, leveren zij niet het bewijs dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen, zoals dat wettelijk is vereist. Ook een samenwonen gedurende minstens één jaar op het ogenblik van de aanvraag blijkt niet uit de voorgelegde stukken.

Verweerder heeft dan ook op correcte wijze, en zonder de bewijskracht van de voorgelegde stukken te miskennen, geoordeeld dat het duurzaam en stabiel karakter van de relatie niet is aangetoond.

In de mate dat verzoeker verder verwijst naar bijkomende stukken om de relatie met zijn partner en zijn vaderschap aan te tonen – met name naar twee stukken die betrekking hebben op de eerste zwangerschap van verzoekers partner in 2005-2006, een deskundigenverslag van Prof. Dr. C. van het UZ te Leuven van 13 maart 2012 en getuigenverklaringen van kennissen en vrienden –, wijst de Raad erop dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van deze beslissing kon beschikken. Verweerder kon op het moment van de totstandkoming van de bestreden beslissing geen rekening houden met de stukken die verzoeker hem voorheen niet overmaakte en die hij nu bij zijn verzoekschrift voegt. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS